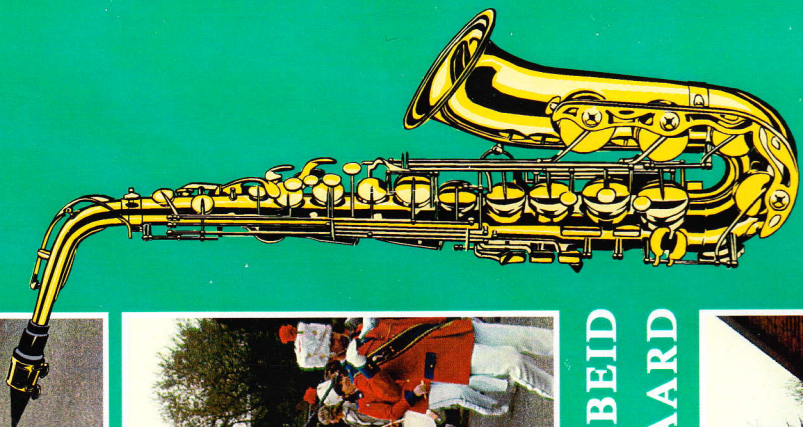

**100
JAAR**

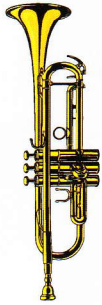
**Uit de
geschiedenis
van een
muziek-
vereniging**

**KUNST NA ARBEID
DODEWAARD**

KUNST NA ARBEID

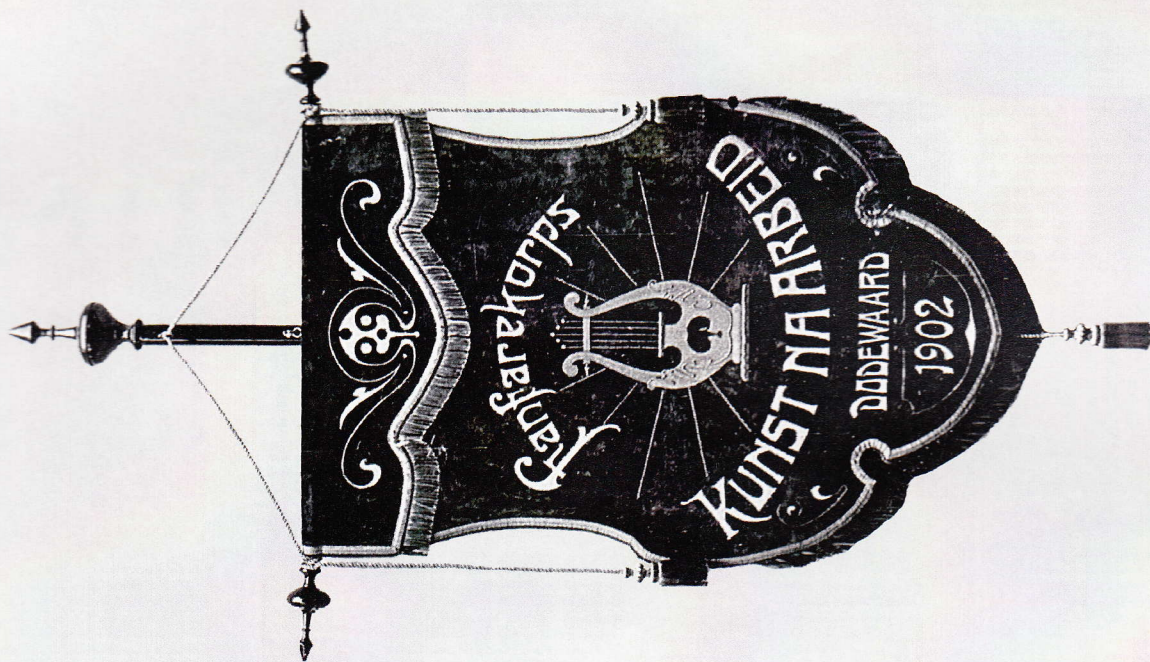
FOLKERT SCHURMAN

Kunst na Arbeid 1902-2002

100 jaar muziek in Dodewaard

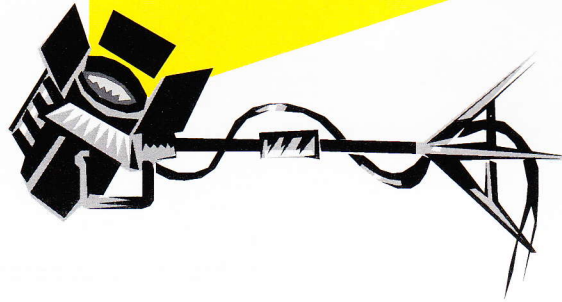

MUZIEKVERENIGING
KUNST NA ARBEID
DODEWAARD
2002

Frontispice:

Het originele vaandel van Kunst na Arbeid.
Na de Tweede Wereldoorlog is een nieuw vaandel gemaakt,
dat in 1982 is vervangen door een replica van het originele vaandel,
gemaakt aan de hand van deze foto.

Ere-leden Kunst na Arbeid

Marinus J. van Hattum (1947)
Johan G. Knoop (1959)
Geurt Verkuijl Jzn. (1959)
Marinus Rietveld (1968)
Johannes Spronk (1968)
Jan C. Roodbeen (1976)
Jan C. Laset (1980)
Wim A. van Soest (1981)
Hendrik Verkuijl Jzn. (1989)
Geurt Verkuijl Dzn. (1989)
Arnold Tromp (1991)
Wim van Luunen (2000)

Tekst en grafische verzorging:
Folkert Schuurman, Dodewaard
Lettertype: Times Ten Roman 9,5/11,8
Druk: Drukkerij Ochten

UITGAVE:
MUZIEKVERENIGING KUNST NA ARBEID DODEWAARD
09/02/00

Voorwoord

Hendrik Jan Roodbeen Dzn.

Muziekvereniging Kunst na Arbeid bestaat 100 jaar! Van deze 100 jaar heb ik 67 jaar getuige mogen zijn. In 1935 hoorde ik de vereniging repeteren in de schuur van Van Dulleman, onze buurman. Ik dacht: daar wil ik bij zijn. Mijn vader zei echter dat het toch niets zou worden en was erop tegen. Na veel heen en weer gepraat heeft hij me toch aangemeld en ben ik als jongen van 14 jaar aspirant-lid van de vereniging geworden. In Dodewaard was weinig vertier en bij de fanfare kon men op een zinvolle wijze de schaarse vrije tijd besteden bij een toen reeds bloeiende vereniging.

In de jaren daarna heb ik de promoties meegemaakt naar steeds hogere afdelingen binnen de Koninklijke Nederlandse Federatie van Muziekverenigingen. Kunst na Arbeid speelde op de top van haar kunnen.

Daarna werd het door verschillende oorzaken steeds moeilijker om zich op dat niveau te handhaven. Het werd moeilijker jonge mensen voor lan- gere tijd te binden aan de vereniging, het niveau van de opkomende grote orkesten werd steeds hoger en de gevraagde muziekstukken werden er niet eenvoudiger op. Het accent voor muziekverenigingen verschoof bovendien langzaam naar meer show op straat. Dat vereiste een drumband en nog wat later een majorettegroep.

Door al deze ontwikkelingen hadden (en hebben) de kleine dorpsverenigingen het moeilijk het hoofd boven water te houden. Al de genoemde zaken tezamen vereisen enorme investeringen in geld en een hoog muzikaal niveau.

Des te verheugender is het feit dat Kunst na Arbeid dit jaar haar 100-jarig jubileum kan vieren, waarmee ik het bestuur en mijn mede-leden van harte feliciteer. Ik hoop nog vele jaren getuige te mogen zijn van een zelfstandige muziekvereniging Kunst na Arbeid in Dodewaard. ■

---

100 Jaar Kunst na Arbeid

Aan het einde van de vorige eeuw bestond het leven veelal uit hard werken. De werkgelegenheid in Dodewaard was toegespitst op de tabaksteelt, de sigarenfabriek De Waalstroom en de rond 1880 opgerichte scheepswerf. Als er tijd voor ontspanning overbleef, waren er weinig zaken die actief beoefend werden. Voor de nodige passieve ontspanning waren echter in Dodewaard vele café's aanwezig. Ons verhaal begint in een van deze gelegenheden.

Hiervoor verplaatsen we ons naar de Kalkestraat waar het café annex bakkerij van Herman Gijsbers gevestigd was, ongeveer op de plaats waar nu de familie Van Maanen woont. Dit café, gelegen aan een belangrijke doorgangsweg, werd behalve door de inwoners van Dodewaard ook met regelmaat bezocht door allerlei passanten, waaronder de toen rondtrekkende straatmuzikanten. Vooral zoon Dirk Cornelis Gijsbers was onder de indruk van deze muzikanten. Van een van hen kocht hij een bugel, die hij zelf leerde bespelen. Dirk speelde overigens ook viool, maar in het dagelijks leven was hij meester-knecht in de sigarenfabriek De Waalstroom van de gebroeders Ramondt.

Op een dag, het moet ongeveer zomer 1902 geweest zijn, had zijn broer Jan H. G. Gijsbers (de plaatselijke kapper) samen met Aard Jan van Tuijl een uitstapje over de Waal gemaakt naar Druten. Daar hadden ze voor het eerst een blaasorkest horen spelen. Amateurblaasorkesten waren er al vanaf de tweede helft van de vorige eeuw, doch deze actieve vorm van vrijetijdsbesteding begon rond de eeuwwisseling enorm populair te worden. Ze kwamen zeer enthousiast terug in Dodewaard en vertelden het verhaal aan Dirk. Samen vonden ze eigenlijk dat ook in Dodewaard een blaasorkest moest worden opgericht.

Er werden andere mensen enthousiast gemaakt om het plan tot uitvoering te brengen. Onder andere werd Derk van Hattum, de plaatselijke horloge- en klokkenmaker bij de zaak betrokken. Voor de zakelijke uitvoering werd een beroep gedaan op Willem H. de Plaa, timmerman en aannemer. Willem de Plaa was samen met zijn broer Joost de Plaa vanuit

Op deze plaats ongeveer was het café/bakkerij van Herman Gijsbers in de Kalkestraat gevestigd.

Sigarenmakers op de sigarenfabriek in Dodewaard.

het weehuis in Neerbosch in Dodewaard terechtgekomen bij schapenboer Riem van Dorland.

Er moesten meer mensen enthousiast gemaakt worden. Dirk Gijsbers 'ronselde' hiervoor mensen van de sigarenfabriek waaronder Gradus Roodbeen, Gerrit van Reeden, Ad van Hattum en Marinus J. van Hattum. Derk van Hattum, die ook lid was van het plaatselijk mannenkoor 'Eendracht maakt macht', deed een beroep op zijn mede-koorleden. De meningen binnen het mannenkoor hierover liepen nogal uiteen. Derk van Hattum werd vanwege zijn kleine postuur 'Piemke' genoemd, en destijds deed de opmerking de ronde: 'Eendracht maakt macht, maar Piemke zaait tweedracht'.

Oprichting

In ieder geval waren er voldoende mensen om tot oprichting van een fanfarecorps over te gaan. Naast de genoemde mensen noteerden we als enthousiastelingen: Marinus Gerritsen, Wout van Heerd, Jan Jansen, Willem van Soest (oom van ons ere-lid) en Bart Koenders.

De Betuwe vermeldt op 12 juli 1902 het bericht, dat op 10 juli 1902 door een vijftiental heren het initiatief is genomen een fanfarecorps op te richten, waarbij de heer D. Gijsbers bereid was gevonden als Directeur (dirigent) op te treden. Er waren echter geen instrumenten. Om hierin te voorzien werd een beroep gedaan op de 'milddadigheid van het kunstminnend publiek'.

Dirk Gijsbers, de eerste dirigent.

De krant ging verder: 'Wij kunnen niet anders dan deze vereniging met warmte in ieders clementie aanbevelen. 't Schaamrood zou elk gearard gemeentenaar wel op 't aangezicht moeten komen, wanneer dit schoone plan schipbreuk zou moeten lijden wegens gebrek aan ons aller steun! Wij schepen ons reeds thans zulke heerlijke illusies, n.l. dat we op een mooien zomer-achtermiddag ons zullen scharen om de muzikant onder de

Wilhelminaboorn en te luisteren naar de lieflijke tonen, die men de koperen instrumenten zal weten te ontlokken'.

Op 23 augustus 1902 vermeldt De Betuwe het bericht dat er op een intekenlijst welke langs de huizen heeft gecirculeerd is ingeschreven voor een totaalbedrag van f 225,70.

Met dit 'kapitaal' werden instrumenten gekocht bij de 'Koninklijke fabriek van blaasinstrumenten' voor een bedrag van f 551,-. Het tekort werd gedekt doordat de leden renteloze aandelen van de fabriek namen. Nieuwe leden moesten hierin ook deelnemen, door een inleggeld te betalen van f 5,-, een voor die tijd hoog bedrag.

Eerste bestuur

In de algemene ledenvergadering, die op 20 augustus 1902 werd gehouden, werd uit de leden het volgende bestuur gekozen: W.H. de Plaa, president, A. J. van Tuyt, secretaris, D. L. van Hattum, penningmeester, J. H. G. Gijsbers, plaatsvervangend bestuurslid.

Als dirigent werd de heer Dirk Gijsbers, die ook dirigent was van het mannenkoor, bereid gevonden de nieuw opgerichte fanfare te leiden. Als repetitieuimte werd van de gemeente op 12 november 1902 toestemming verkregen een lokaal van de openbare school te gebruiken. De krant vermeldde ook nog, dat men de nieuwe vereniging financieel kon steunen door zich als 'donateur of ere-lid' aan te melden.

Eerste uitvoering

Na ongeveer een half jaar gerepeerd te hebben, werd op 8 april 1903 de 1e openbare uitvoering gegeven in 'Den Engel te Hien'. Tegen betaling van 50 cents kon het publiek kennis nemen van 'de noeste vijlt waarmee gearbeid was om ons Kunst te verschaffen'. Door het gebrek aan instrumenten kwamen in de bezetting ook instrumenten voor die niet in een fanfare thuis horen, zoals een dwarsfluit, bespeeld door

De Betuwe 4 april 1903

1e Openbare Uitvoering

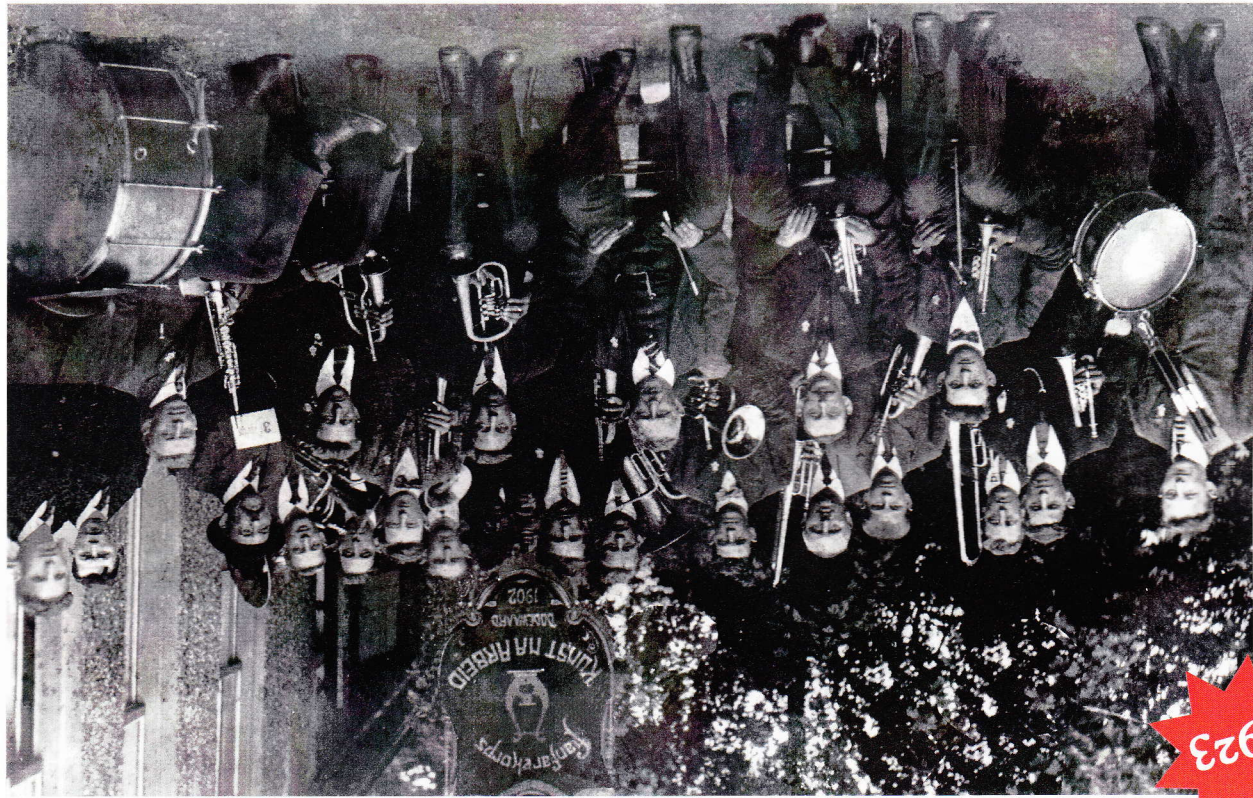
van het Fanfare Corps
„Kunst na Arbeid”
te Dodewaard op Woensdag 8 April
in „den Engel” te Hien.

Aanvang des avonds 8 uur.

Entree 50 cents.

Plaatsbewijzen tot een beperkt aantal verkrijgbaar bij de H.H. W. DE PLAA, D. VAN HATTUM, A. J. VAN TUIJL en J. GIJSBERS, en zoo overig aan het lokaal op den avond der Uitvoering.

Kaarten voor de slot-repetitie verkrijgbaar aan de zaal op Dinsdag 7 April.

Willem Gijbsbers, een broer van de dirigent. De vereniging werd officieel erkend bij Koninklijk Besluit van 13 april 1904.

Een grote steun voor de vereniging waren de heer en mevrouw Ramondt, eigenaars van de sigarenfabriek te Dodewaard. De heer Ramondt zorgde nog weleens voor wat financiële steun, terwijl mevrouw Ramondt de leden les gaf in zang en toneelspelen ten behoeve van de uitvoeringen, die door de leden geheel zelf verzorgd werden.

Tijdens de eerste twee jaren van de Eerste Wereldoorlog werd er geen muziek gemaakt. Nederland was wel geen partij in deze oorlog, doch er had wel een mobilisatie plaatsgevonden, waardoor er onvoldoende leden aanwezig waren. Na de demobilisatie in 1916 werd opnieuw gestart, in eerste instantie onder leiding van Marinus van Hattum, later weer onder leiding van Dirk Gijbsbers. In deze periode heeft Paul van der Zande uit Druuten ook nog enige tijd opgetreden als dirigent. Hij was kleermaker van beroep, maar had veel kennis van muziek. Hij speelde als begeleider mee in de revues die na de uitvoeringen werden opgevoerd. Bovendien verzorgde hij de dansmuziek. Leden van Kunst na Arbeid, waaronder Aalderd van Soest en Jan C. Laset, kregen enige tijd op zondagochtend theorieles van hem in Druuten.

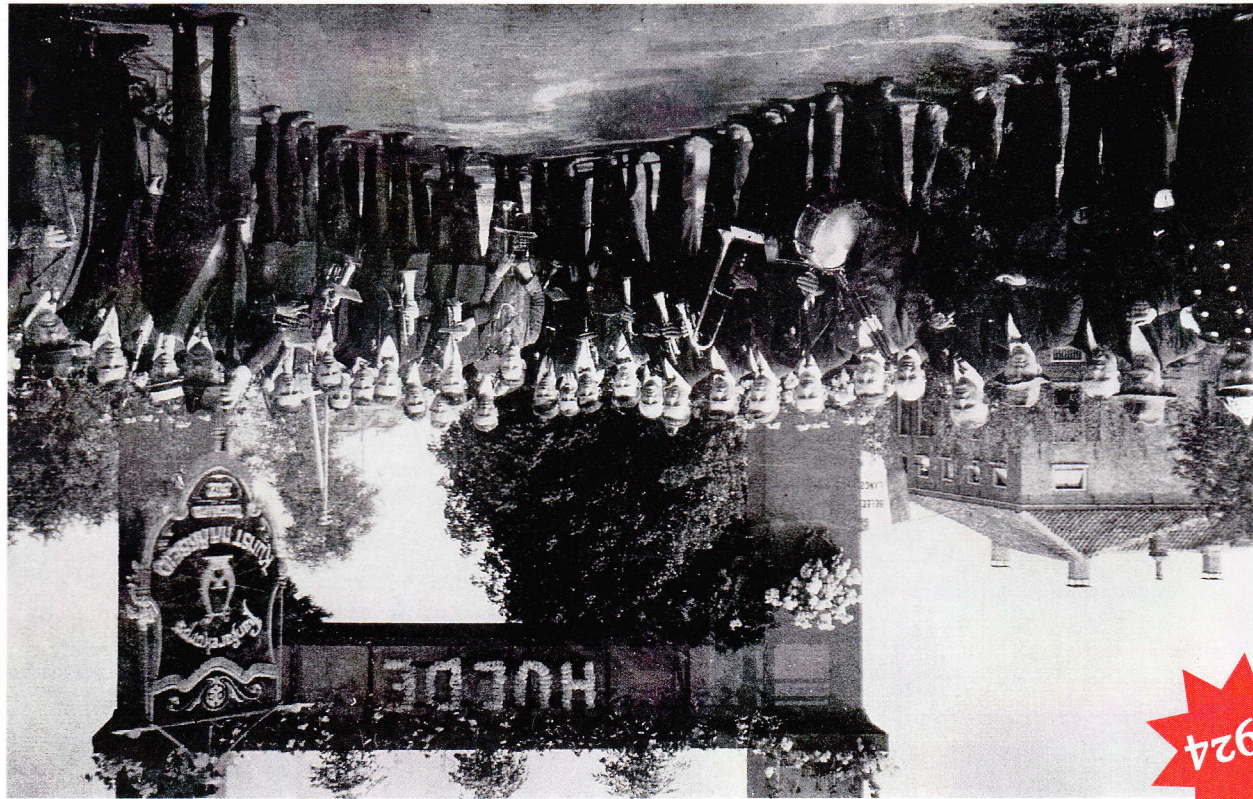
Eerste concours

Rond 1920 werden de voorbereidingen gestart om te gaan deelnemen aan officiële concoursen. In 1922 werd wat routine opgedaan op een festival in Eck en Wiel, waar Dirk Gijbsbers de 2e prijs voor 'directeuren' mocht ontvangen. Het eerste officiële concours dat werd bezocht was Doorn in 1923, alwaar in de 4e afdeling een 3e prijs werd behaald. Een jaar later werd in

Willem H. de Ploa.

Foto links: Concours Doorn 1923. Staand v.l.n.r.: W. van Soest, J. Spronk, H. Willemssen, P. Hoogakker, W. Wouters, M. Rietveld, S. Willemssen, H. van Binsbergen, A. J. van Tuilj (vaandel), Chr. van Neebos, A. van Soest, J. C. Laset, G. Gerritsen, W.H. de Ploa, W. van Dulleman en K. Bijl. Zittend v.l.n.r.: D. van Welij, M. van Hattum, dirigent D. Gijbsbers, H. van Welij, J. Blitterswijk en K. Willemssen.

1924

Buren een 1e prijs behaald in de 4e afdeling, zodat men promoveerde naar de 3e afdeling.

De muzikale eisen werden steeds hoger en binnen de vereniging kwam men tot de conclusie dat er meer muzikale deskundigheid moest komen om hogerop te kunnen komen. De secretaris Kees Willemsen vond dat er een andere dirigent moest komen. Ook dirigent Gijsbers was het hiermee eens. In 1926 werd de eerste professionele dirigent aangetrokken in de persoon van Arnold Tromp uit Winssen. Deze jongeman was gedurende de Eerste Wereldoorlog opgeleid als militair kapelmeeester, en was later organist/dirigent in Nijmegen. Hij bracht uit Winssen ook nog drie mannen mee, broer Piet Tromp, Toon van Kampen en Jan van de Weerde. Samen staken ze wekelijks met een roeiboort de Waal over om de repetities te bezoeken. Op het concours dat in 1926 onder leiding van Arnold Tromp werd bezocht in Zetten, werd in de 3e afdeling een 1e prijs behaald, waarmee men promoveerde naar de 2e afdeling. De volgende promotie vond plaats in 1928 op een concours te Wageningen, alwaar met een 1e prijs en het hoogste aantal punten promotie plaatsvond naar de 1e afdeling.

Dirigent Arnold Tromp

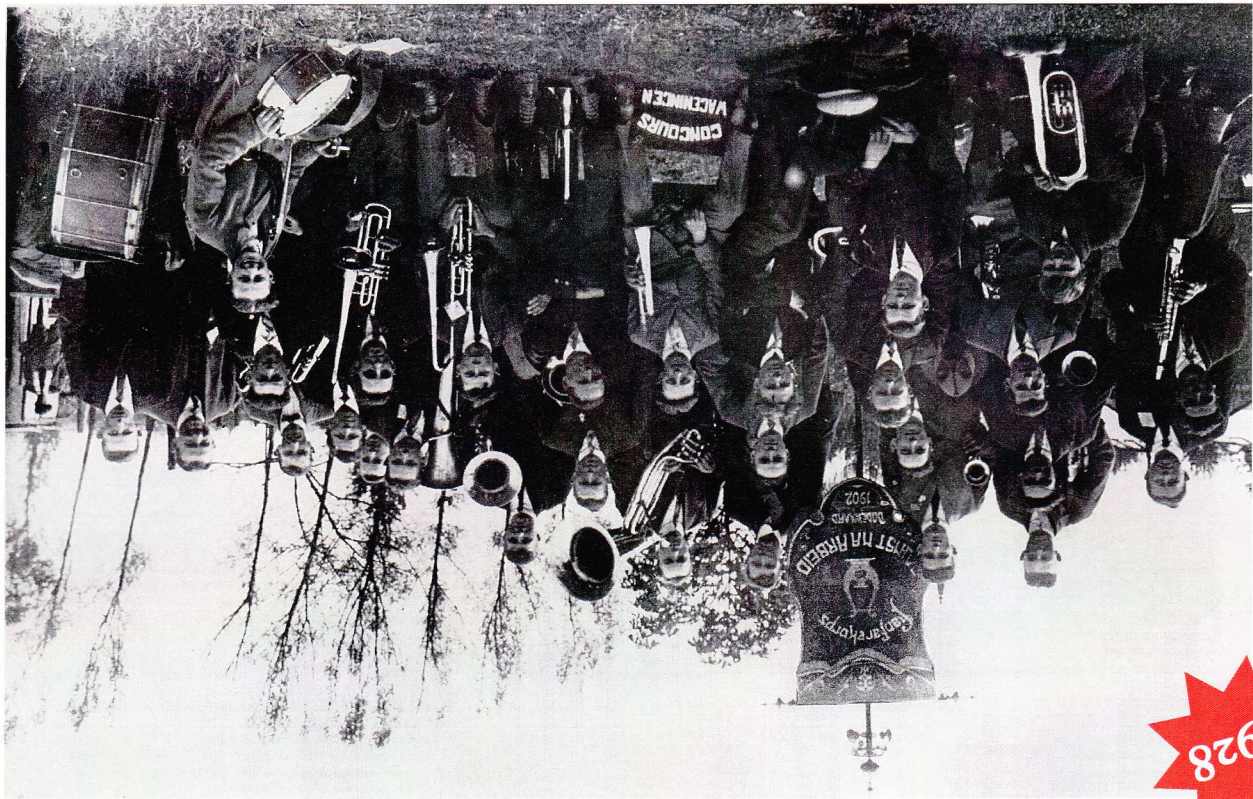
Op 11 juni 1930 overleed op 38-jarige leeftijd dirigent Arnold Tromp, onder wiens leiding de eerste successen tot stand waren gekomen. Als nieuwe dirigent werd de heer P. Hoolhorst benoemd, afkomstig uit Rhenen, waar hij ook kerkorganist was. Deze dirigent is maar kort geweest

Foto links: Ereboog t.g.v. het bezoek van Koningin Wilhelmina in 1924.

Foto genomen op de Dalwagen, links het (oude) gemeentehuis.

V.l.n.r.: veldwachter Dijkhorst, Hep Gijsbers, Aric van Elst, Wim van Soest, Dirk Gijsbers, H. Baars, Wim van Soest, Marinus J. van Hattum, Herman Willemsen, Dirk van Welij, H. van Welij, Willem Wouters, Aalderd van Soest, Johannes Spronk, G. van Hattum, Piet Hoogakker, Hendrik Lasct, Aric van Elst, Piet Fintelman, Sander Willemsen, Marinus Rietveld, Johannes Blitterswijk, Hent van Binsbergen, Jan Lasct, Janus Bijl, Chris van Neerbos, Jan van Tuijl (vaandel), Kees Willemsen, Cornelis Bijl en Willem de Plaa.

Kunst na Arbeid, marcherend op de dijk. Rechts loopt Marinus van Hattum.

tot 1932, toen hij werd opgevolgd door de heer Van Rosmalen uit Velp. Van Rosmalen was een gepensioneerd lid van de Koninklijke Militaire Kapel, en had in Velp een muziekuitgeverij annex drukkerij. Zijn zoon, Johnny van Rosmalen, was in diezelfde tijd dirigent van 'Amicitia'. Onder zijn leiding werden de verworven posities verder uitgebouwd, met als hoogtepunten de promotie naar de afdeling uitmuntendheid in 1933 te Renkum en de 1e prijs behaald in deze afdeling op het concours te Zuilen in 1938.

Tweede Wereldoorlog

Na het begin van de Tweede Wereldoorlog werd nog gemuseeerd tot 1942, toen men zich op last van de Duitse bezetters diende aan te sluiten bij de

Foto links: Concours Wageningen 1928.

Bovenste rij staand v.l.n.r.: Aalderd van Soest, Cornelis Verkuilj, Elias Dohmen, Willem van Dorland en Geurt Verkuilj. Middelste rij staand v.l.n.r.: Dolf Hoogakker, Jan van Dullemen, Hendrik Laset, Johan Knoop, Anton van Elst, Bertus van Dullemen, Thijs Zandwijk, Piet Tromp, Toon van Kampen, Niek Zwijnen en Cees van Vliet. Zittend v.l.n.r.: Johan Homan, Johannes Spronk, J.J. Homan, dirigent Arnold Tromp, Johannes van Blitterswijk, Chris van Neerbos, Wout van Dullemen, Jan Laset en Dirk van Welij. Op de grond: Tonny van Soest, Henske Smaling en Wim van Soest.

1933

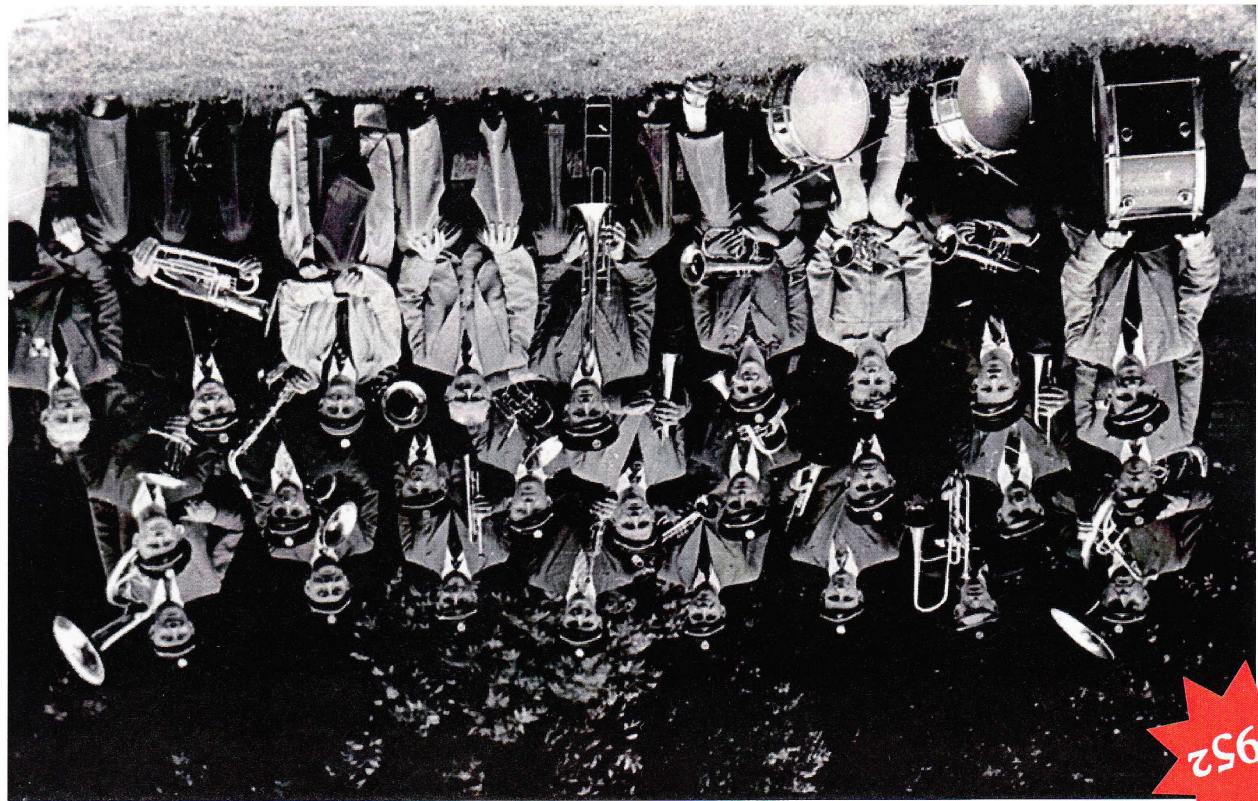
Intocht burgemeester Ter Braak op 10 december 1946. Linksvoor Geurt Verkuilij Jzn., Jan Roodbeen met de geleende trom en Wim van Soest.

'Cultuurkamer'. Dit wilde men niet, zodat de vereniging gedurende de rest van de oorlog werd stilgelegd. In de laatste bijeenkomst werd spontaan door alle aanwezigen het 'Wij leven vrij, wij leven blij' ingezet, waarna ieder zijns weegs ging.

Na de oorlog

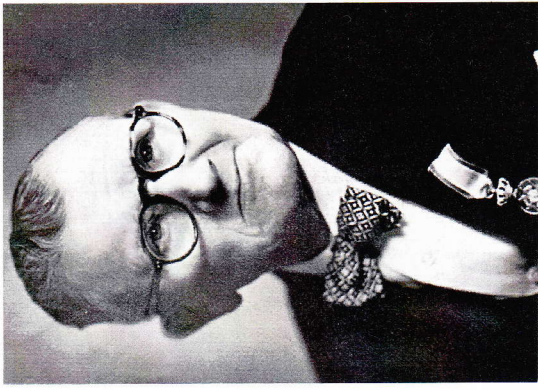
Er bestaat een gezegde dat de geschiedenis zich herhaalt, wat ook bij Kunst na Arbeid van toepassing is. Na het einde van de oorlog bleek bij terugkomst van de evacuatie dat alle instrumenten en de archieven van de vereniging waren verdwenen, waardoor men weer geheel opnieuw moest beginnen.

Foto links: Concours Renkum 1933. Bovenste rij staand v.l.n.r.: Wim van Soest, Jan Roodbeen, Wout van Dullemen, Jan van Dullemen, Stel Meijering, Dirk Grjbsbers, Geurt Verkuilij, Jan van de Werf, Bertus van Dullemen, Frits van Ommereen, Willem van Dorland en Teunis van Eck. Middelste rij zittend v.l.n.r.: Dirk van Welij, Johannes Spronk, Cornelis Verkuilij, Chris van Ncerbos, dirigent J. J. H. van Rosmalen, Jan Laset, Johannes van Blitterswijk, Hendrik Laset en Aalderd van Soest. Op de grond: Wim Grjbsbers, Geurt Verkuilij, Pieter Roodbeen en Henny Verkuilij.

Met spoed werd begonnen de vereniging weer van de grond te tillen. De eerste samenkomst vond plaats op 13 september 1945. De vrijdagse repetitieavond was aanvankelijk alleen een 'praatavond'. In de zomer van 1945 werd een collecte gehouden onder de Dodewaardse bevolking die f1200,- opbracht. In de loop van 1946 werden hiervoor instrumenten gekocht bij de firma Kessels, en op 9 juli 1946 werden de eerste instrumenten hiervan afgeleverd. Marinus J. van Hattum werd op 16 juli 1946 gevraagd als dirigent op te treden. Het was echter nog verre van volledig, zodat voor de eerste openbare uitvoering na de oorlog - welke plaatsvond op 31 januari 1946 onder leiding van Marinus van Hattum - de hulp moest worden ingeroepen van enkele leden van de Postharmonie uit Nijmegen. Ondanks de gebrekkige uitrusting kon op 10 december 1946 toch de nieuwe burgemeester mr. G. J. ter Braak worden ingehaald. De voor een loopmars zo onmisbare grote trom was geleend van de muziekvereniging uit Winssen en was door Geurt en Hendrik Verkuilij met de roeiboort opgehaald.

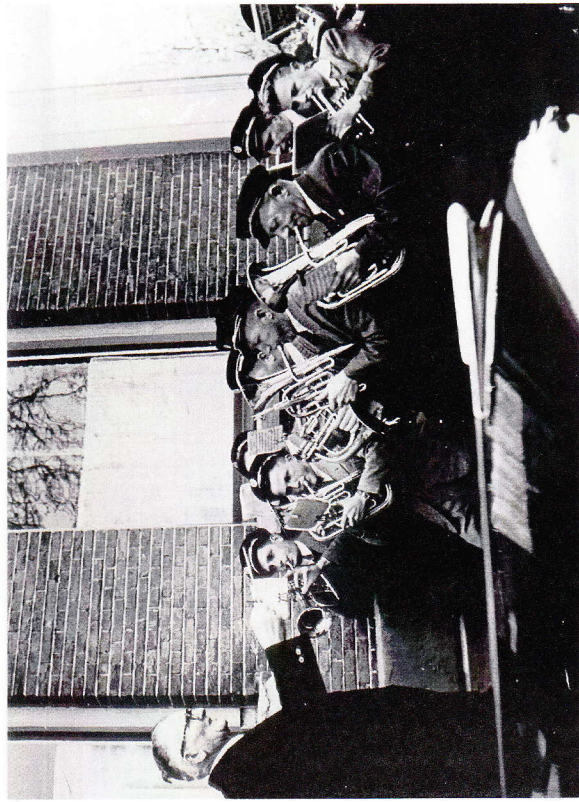
Op 17 juli 1947 leidde de toen pas benoemde dirigent de heer Johann Friedrich Hendrich (65 jaar) uit Tiel de eerste repetitie. Een van de eerste daden onder leiding van de nieuwe dirigent was het opnemen van een grammofoonplaatje met groeten en muziek uit Dodewaard voor de Dodewaardse jongens die dienst deden in Nederlands-Indië. Vanwege het

Dirigent Johann Friedrich Hendrich

Foto links: Concours Zeist 1952.

Bovenste rij staand v.l.n.r.: Jan C. Laset, Herman van de Wardt, Wim van Hattum, Hendrik J. Roodbeen Dzn., Antoon Verschoor, Johannes van Blitterswijk, Hendrik J. Laset en Gijsbertus van Dullemen.
Middelste rij staand v.l.n.r.: Gerard Zwijnen, Wim van Ommeren, Wim Gijsbers, Hendrik J. Roodbeen Pzn., Wim van Luunen, Henny Verkuilij Dzn., Frans van Vliet, Johannes van Blitterswijk, en Geurt Verkuilij Dzn.
Zittend: Joost Laset, Pieter Reen, Wim van Soest jr., Herman van Soest, Roelof Stoffelen, Johann F. Hendrich (dirigent), Wim van Soest, Geurt Verkuilij Dzn. en een concourscommissaris.

Dirigent Johann F. Hendrich en de fanfare luisteren het bezoek van de commissaris van de Koningin op.

tekort aan instrumenten moest een bepaalde partij door de dirigent worden meegezongen. Na de komst van dirigent Hendrich werd op de jaarvergadering van 9 oktober 1947 het ere-lidmaatschap aangeboden aan Marinus J. van Hattum voor zijn lange staat van dienst en de vele verdiensten voor de vereniging. In 1947 werd op 26 en 27 september ook het 45-jarig bestaan herdacht.

Concoursen

In de jaren die volgden werd hard gewerkt om opnieuw te kunnen deelnemen aan concoursen. Per 1 januari 1950 was de vereniging toegestreden tot de Koninklijke Nederlandse Federatie (KNF), een organisatie, die in vergelijking met andere muziekorganisaties een veel strengere beoordeling toepaste.

Men startte in 1950 in de 2e afdeling. Onder leiding van dirigent Hendrich klom men in de vijftiger jaren op tot de afdeling uitmuntendheid van de KNF. In 1951 werd te Millingen een 1e prijs behaald in de 2e afdeling, waarmee men promoveerde naar de 1e afdeling. In 1954 werd in Veenendaal een 1e prijs behaald in deze afdeling, en promoveerde men naar de afdeling Uitmuntendheid.

Inmiddels was in 1952 het 50-jarig bestaan van de vereniging herdacht. Op de receptie, die op 17 oktober 1952 werd gehouden, werd namens de plaatselijke bevolking een nieuw vaandel aangeboden. Een grote wens bleef ook een uniform voor alle leden, want het enige uniforme aan de leden was een pet. Door een aantal dames werd voor dit doel in de gemeente gecollecteerd, met als resultaat dat een bedrag van f 350,- bijeengebracht werd, onvoldoende om het doel te bereiken.

Uitvoeringen

Vanaf het begin werden een of twee maal per jaar uitvoeringen verzorgd. Deze uitvoeringen vonden in de begintijd plaats in De Engel. Als het muzikale gedeelte was afgelopen werd door de leden een toneelstuk of revue gepresenteerd. Omdat De Engel eigenlijk veel te klein was voor uitvoeringen, werd deze vaak de volgende dag of de volgende week herhaald.

In de jaren twintig zijn er moeilijkheden ontstaan met de eigenaar van De Engel, waardoor men een aantal jaren is uitgeweken naar het café van Laset dat stond op de hoek van de Kalkestraat en de Zalkweg. Ook deze gelegenheid was door de opdeling in kleine ruimten ongeschikt voor grote aantallen mensen. De fanfare zat in een opkamer te blazen, terwijl het publiek in andere ruimten verbleef.

De Engel waar tot 1955 de uitvoeringen werden gehouden.

Men keerde weer terug naar De Engel, waar ook na de Tweede Wereldoorlog de uitvoeringen nog werden gegeven. Op 15 december 1955 werd het Dorpshuis geopend en op 18 februari 1956 werd daar de eerste uitvoering gehouden.

Oprichting tamboercorps

Een nieuwe ontwikkeling bij de muziekverenigingen was in de jaren vijftig de oprichting van tamboercorpsen die aan het corps werden toegevoegd. Ook Kunst na Arbeid wilde de nieuwe ontwikkelingen volgen. Op 8 oktober 1955 werden drie marstrommen door het bestuur opgehaald bij de heer Spaan in Zevenaar. Deze drie trommen waren bestemd voor S. Huibers, N. Spies en M. Vink. Deze tamboers liepen voor de fanfare uit als eerste aanzet tot een drumband, en werden voor het eerst gepresenteerd op de uitvoering die op 18 februari 1956 in De Engel werd gegeven. De verdere ontwikkeling van het tamboercorps zal in een apart hoofdstuk worden besproken.

Overigens deed zich op deze uitvoering nog een pijnlijk incident voor. De bekkenlager had van het bestuur opdracht gekregen om de toegangsdeur hermetisch dicht te houden als er muziek gemaakt werd. Juist op zo'n moment kwam de burgemeester met zijn echtgenote bij de zaal aan, en

De tamboers eind jaren vijftig.

V.l.n.r.: Melis Looijen, Hanny Stoffelen, Henny Zwijnen en Gerard Zwijnen.

werd door de bekkenlager ook buiten de deur gehouden, met als gevolg dat de burgemeester weer vertrok.

Dirigentenwisseling

Een grote slag voor de vereniging was het overlijden van dirigent Hendrich op 26 januari 1959. De heer Hendrich was een bekwame dirigent, met een bijzonder grote liefde voor de muziek. Voor de leden was het niet zo'n gemakkelijke dirigent, omdat hij van iedereen verlangde dat men zich volledig inzette voor de vereniging. Menig lid die direct om de lessenaar van de dirigent zat, zal zich de tikken met de dirigeerstok op zijn benen herinneren. In 1956 noteerde de secretaris echter in de notulen: 'Laten we zuinig zijn op onze ouwe Baas en leren wat er te leren valt, want zo'n Directeur krijgen we nooit weer'.

Tijdens de ziekte van de heer Hendrich werd zijn taak waargenomen door Johannes van Blitterswijk. Om de uitvoering van 29 november 1958 te leiden werd de jeugdige (29 jaar) Arnold Tromp aangetrokken, die op 7 mei 1959 werd aangesteld als vaste dirigent. Hij was een neef van de vooroorlogse Arnold Tromp. Aangezien hij geboren is kort na het overlijden van zijn oom, hadden zijn ouders hem naar de overledene genoemd.

Salonorkest in Dodewaard

In Dodewaard speelde voor de Tweede Wereldoorlog nog een orkestje met de naam 'Ons Genoegen'. Het was een strijke dat met een wisselende bezetting is opgetreden. In 1921 was de bezetting viool, cello, mandoline en fluit, het geheel onder leiding van J. J. Spronk. Als andere deelnemers worden genoemd:

Dirk C. Gijsbers, viool

Frans van Hulsteijn, viool

Aalderd van Soest, viool

Berend Buijs, viool

Wim Gijsbers, fluit

Hendrik van Aalst mandoline

Siebrand v. d. Kraats, mandoline

Caroline Laset, viool

Anton Rothof, cello

Hendrik Laset, piano

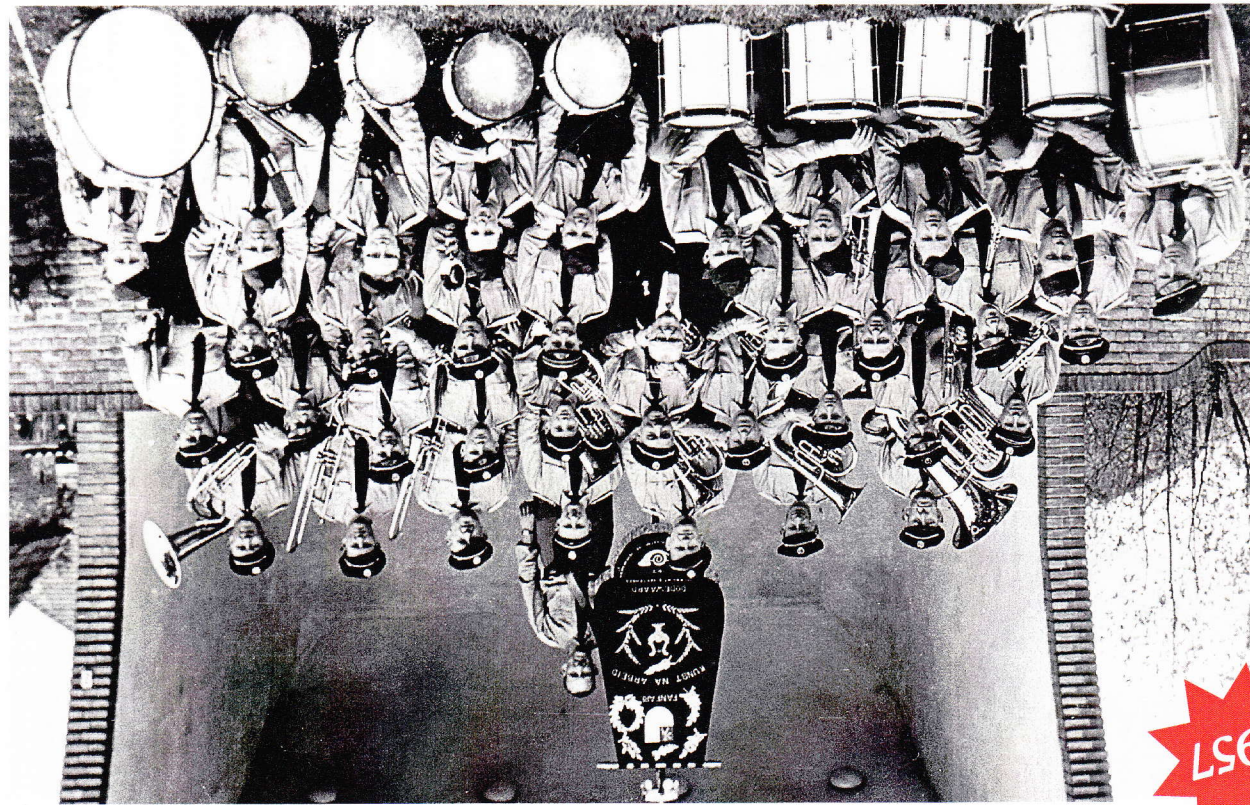
Job J. Homan, contrabas

Johan Homan, fluit en

J. J. Spronk, viool.

Organisatie concoursen

Concoursen onder auspiciën van de KNF worden georganiseerd door de aangesloten verenigingen. Ook Kunst na Arbeid heeft drie maal in haar bestaan een jubileumjaar aangegrepen om een concours te organiseren. De eerste maal was dit op Hemelvaartsdag 1957 t.g.v. het 55-jarig bestaan van de vereniging. Op Hemelvaartsdag 1962 werd aan Kunst na Arbeid weer een concours toegewezen bij het 60-jarig bestaan. Op beide concoursen, die toen nog in de openlucht gehouden werden, werden zowel mars-

wedstrijden als concertwedstrijden gehouden. Bij het 75-jarig bestaan werd aan Kunst na Arbeid weer een concours toegewezen. Op 17 september 1977 werden de Tambour- en Showwedstrijden gehouden. Concertwedstrijden werden toen niet meer in de openlucht gehouden.

Organisatie vereniging

Een muziekvereniging heeft in het algemeen gesproken twee hoofdproblemen. De eerste is het verzuim op de repetities, en de tweede is een chronisch geldgebrek. Deze twee problemen zijn ook niet aan Kunst na Arbeid voorbijgegaan. Zowel op 1 november 1956 als op 11 april 1969 werd zelfs een extra ledenvergadering gehouden over het slechte repetitiebezoek.

Ook het constante geldgebrek is niet aan Kunst na Arbeid voorbijgegaan. Op de jaarvergadering van 27 september 1956 klaagt de bassist dat zijn oude bas met pleisters bij elkaar moest worden gehouden. Om aan geld te komen werd aan diverse personen een renteloos voorschot gevraagd van f 10,- of meer. Voor een compleet nieuw instrumentarium werd op 31 januari 1962 een renteloze lening verkregen van de gemeente. De nieuwe instrumenten van het merk Solist, geleverd door de firma Ansingh uit Zwolle, werden op 31 mei 1962 symbolisch aan de vereniging overgedragen door burgemeester jhr. mr. H. G. van Holthe tot Echten.

Ere-afdeling

Terug naar de concoursen. In de afdeling Uitmuntendheid werden de eisen strenger. Om te kunnen promoveren naar de volgende afdeling moest

Muziekkoepel

In de jaren tussen 1950 en 1965 werden in de muziekkoepel aan de Kalkestraat concerten in de openlucht gegeven. De stichting 'Ons Dorpsleven' had de koepel laten bouwen, die op 5 mei 1950 in gebruik werd genomen. Op 7 september 1960 werd de koepel aan de gemeente overgedragen, die hem in 1965 heeft gesloopt.

Foto links: 55-jarig bestaan in 1957 voor de muziekkoepel. Bovenste rij v.l.n.r.: Jan C. Laset, Jan Buijs, Geurt Verkuijl Dzn., Wim van Hattum, Dirk Gijssbers, Roelof Stoffelen, Gijssbertus van Dulleman, 2e Rij v.l.n.r.: Hendrik J. Roodbeen Dzn., Wim van Ommeren, Joop Stoffelen, Henry Verkuijl Jzn., Hendrik J. Laset, Roel de Jong, Gerard Wouters, Johannes van Blitterswijk Wzn., Arie van Ommeren Hzn. en Wim Gijssbers. Zittend: Jef Willemsen, Wim Willemssen, Wim van Luunen, Wim van Soest jr. Johann F. Hendrich (dirigent), Wim van Soest, Hendrik J. Roodbeen Pzn., Klaas van Schaik en Johannes van Blitterswijk. Voorste rij v.l.n.r.: Joost Laset, Jan van Dulleman, Sam Huibers, Melis Looijen, Nico Spies, Henry Zwijnen, Johanna van Vliet, Hanny Stoffelen, Gerard Zwijnen en Dirk Hommersom.

tweemaal achtereen een te prijs worden behaald. Of de nieuwe instrumenten hierbij een rol hebben gespeeld kan niet met zekerheid worden vastgesteld, maar aan de genoemde eis werd voldaan door achtereenvolgens in 1962 in Vlaardingen en in 1964 in Sint-Oedenrode een eerste prijs te behalen, waardoor de vereniging promoveerde naar de Ere-afdeling van de KNF, de op een na hoogste afdeling.

Uniformen

Was het in de vijftiger jaren niet gelukt om te komen tot uniformen, in de zestiger jaren lukte dit wel. In

1965 was er weer een uniformcomité gevormd. Door collectes, maar vooral door forse bijdragen van in Dodewaard gevestigde bedrijven werd totaal f 5042,- bijeengebracht, voldoende om tweedehands uniformen te kunnen aanschaffen, overgenomen van de Scheepjeswolharmonie uit Veenendaal. Namens het actiecomité werd dit bedrag door de heer Dollekamp aangeboden, en op 10 maart 1966, de trouwdag van Beatrix en Claus, vond de officiële overdracht van de nieuwe uniformen plaats. Dit uniform bestond uit een beige broek, hierop een groen jasje, afgezet met rood. Het geheel gecombineerd door een platte pet. Een van de eerste gelegenheden waarbij het nieuwe uniform van pas kwam was op 16 juni 1966 toen de nieuwe burgemeester de heer Knoppers werd ingehaald.

Uniformen verslijten, en op de receptie t.g.v. het 70-jarig bestaan op 26 augustus 1972, werd door Jan C. Roodbeen namens een nieuw gevormd actiecomité f 3000,- aangeboden voor het uniformfonds. Overigens werd op dezelfde dag de brug in Heteren voor het verkeer opengesteld, en daar-

Dirigenten

- Dirk Gijsbers (1902-1914)
- Marinus van Hattum (1916-1917)
- Dirk Gijsbers (1918-1923)
- Paul van der Zande (1919?)
- Arnold Tromp (1926-1930)
- P. Hoolhorst (1931)
- J. J. H. van Rosmalen (1932-1942)
- Marinus van Hattum (1945-1946)
- Johann F. Hendrich (1947-1958)
- Arnold Tromp (1959-1990)
- Jan Nellestein (1991-1993)
- Herman van Teffelen (1993-1996)
- Andy Kievits (1996-1997)
- Jo J. Mommers (1998-heden)

Foto links: Kunst na Arbeid in 1976.

Bovenste rij staand v.l.n.r.: A. Versnel (vaandel), Niek Krouwel?, Peter van Tintelen, Wim van Ommeren, Hendrik J. Roodbeen Dzn., Johannes van Blitterswijk, Henk Hendriksen, Gerard Wouters, Joost Laset, Joop Stoffelen, Siets de Jong, Jef Willemsen, Geurt Verkuilj, Folkert Schuurman, Anneke van Ommeren, Wim van Luunen, Wim de Ruitter, Wilma van Luunen, Jan Laset en Gijssje de Wit. Middelste rij staand v.l.n.r.: Marinus van Hattum, ...?, Hendrik J. Roodbeen Pzn., Foeke Reen, Adriaan Laset, Henny Verkuilj, ... van Luunen?, Helma van Luunen, Arie van Ommeren en Wim Gijsbers. Zittend: Jan C. Laset, ere-lid Geurt Verkuilj, Roelof Stoffelen, dirigent Arnold Tromp, Dirk Hommerson en Wim van Soest.

Voorzitters

Willem H. de Plaa (1902-1916)

Jan van Tuijl (jaren twintig)

Job J. Homan (eind jaren twintig)

Jan C. Laset (begin jaren dertig)

Hendrik. J. Laset (1936-1950)

Wim A. van Soest (1951-1962)

H. J. Roodbeen Dzn. (1963-1982)

Folkert Schuurman (1983-1986)

Wim van Luunen (1987-1999)

Jan Heikamp (1999-heden)

mee ook de nieuwe rijksweg die langs Dodewaard loopt. Deze nieuwe uniformen – een groen jasje met een zwarte broek en een kolbak – werden op de uitvoering van 30 maart 1974 aan de bevolking getoond.

In 1982 werden deze uniformen vervangen door een bruine broek met een ecru jasje van de firma Pisa. In 1987 werd besloten de drumband in hetzelfde uniform als de fanfare te kleden, waardoor er meer eenheid ontstaat. Op de uitvoering van 1992 werden de huidige uniformen, een blauw jasje met een zwarte broek voor het eerst getoond.

Repetitieruimten

Vlak na de oorlog kwam men bijeen in het café van Jan C. Laset. Toen echter alles weer genormaliseerd was keerde men terug naar de oude openbare school aan de dijk. Na de ingebruikname van de nieuwe openbare school in 1952 werd het oude gebouw verhuurd aan de Panter Sigarenfabriek, en moest worden uitgekeken naar een nieuwe repetitieruimte. Deze werd gevonden op de Pluimenburg, waar toentertijd mev. Fintelman-v.d. Berg ('Moeke') een café exploiteerde. Daar is men gebleven tot Moeke er mee ophield. Op 29 januari 1971 werd de laatste repetitie op de Pluimenburg gehouden. Moeke heeft haar laatste dagen doorgebracht in het verzorgingstehuis in Schaijk, waar nog enige malen een serenade is gebracht.

Van de gemeente werd toestemming verkregen de hal van de nieuwe school te gebruiken voor de repetities. De eerste repetitie werd daar op 19 februari 1971 gehouden. Na de vernieuwing van het Dorpshuis in 1977 werd de muziekzaal uitgebreid 'getest' door verschillende verenigingen. Hierbij werd vastgesteld dat deze zaal totaal ongeschikt is om muziek te maken. De repetities in het verbouwde Dorpshuis werden derhalve gehouden in de bovenzaal.

Concoursen

De positie in de Ere-afdeling kon nog worden gehandhaafd op het concours dat in 1976 werd bezocht te Nijmegen. Het muzikale niveau van de orkesten in Nederland was al zover omhoog gebracht, dat het maar net met

de hakken over de sloot gehaald werd. Wat derhalve te voorzien was gebeurde op het volgende concours op 22 november 1980 in Venlo. Met een derde prijs degradeerde de vereniging naar de afdeling Uitmuntendheid. Deze positie kon op het concours van Eibergen op 30 november 1985 worden behouden door een tweede prijs te behalen.

In 1990 was de termijn van vijf jaar verstreken waarbinnen men een concours moet bezoeken om niet automatisch te degraderen. De vereniging heeft toen echter besloten om de concoursen voorlopig vaarwel te zeggen, en onder leiding van een nieuwe dirigent te gaan werken aan een 'muzikale opvoeding', noodzakelijk om te kunnen voldoen aan de hoge eisen die tegenwoordig op concoursen worden gesteld.

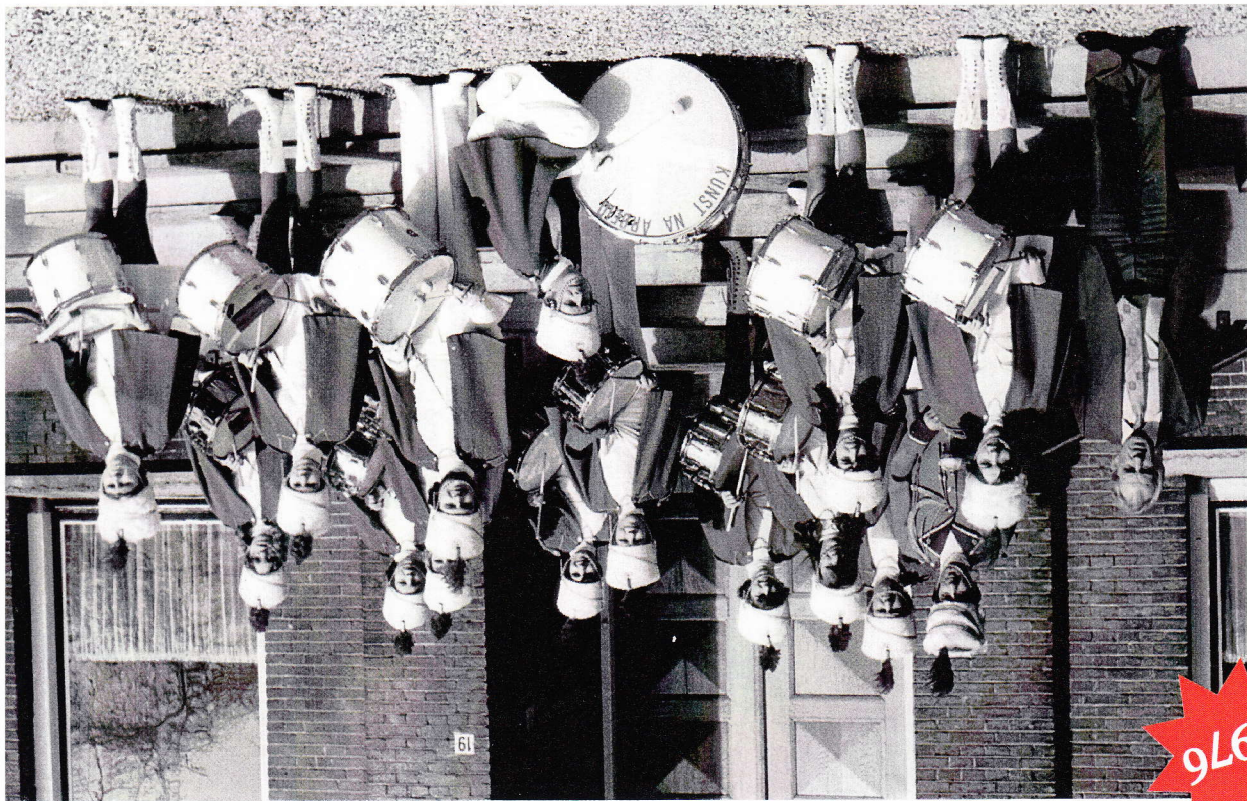
Dirigentenwisseling

Op 31 januari 1991 droeg Arnold Tromp tijdens een feestelijke bijeenkomst in het Dorpshuis de dirigentenstok – na een diensttijd van bijna 32 jaar – over aan de nieuwe dirigent Jan Nellestein. Tromp werd benoemd tot 'ere-dirigent', maar hij overleed vrij kort daarna op 30 mei 1994 te Beneden-Leeuwen.

Dirigent Arnold Tromp ontvangt van de heer Meindersma de zilveren KNI-speld ter gelegenheid van zijn 25-jarig jubileum als dirigent van Kunst na Arbeid.

- 32 -

Het tamboercorps omstreeks 1960. Staand v.l.n.r.: Johan Spies, Melis Looijen, Dik Peters van Ton, Dirk Hommerson, Gerard Zwijnen en Jan van Dullemen. Gehurkt v.l.n.r.: tamboer-maître Arie van Ommeren, Hanny Stoffelen, Johanna van Vliet en Henny Zwijnen.

Jan Nellestein werd in 1993 opgevolgd door Herman van Tefelen, die tot de zomer van 1996 de dirigentenstok hanteerde. Het seizoen 1996-1997 bracht twee gastdirigenten: Jo Mommers en Ben de Winkel. In het seizoen 1997-1998 stond de fanfare onder leiding van Andy Kievits, die eind 1998 werd opgevolgd door Jo Mommers, die bij dit 100-jarige bestaan de vaste dirigent is van Kunst na Arbeid.

Tamboercorps

Nadat in 1955 de eerste trommen werden aangeschaft, is dit langzaam uitgebouwd tot een complete drumband. Al in februari 1956 trad voor het eerst de drumband op als apart onderdeel bij de uitvoering. De eerste tamboer-maître was L. Reijnen. Voor de repetities kon men gebruik maken van het schaftlokaal van de Panterfabriek. Als instructeur was de heer

Foto links: Tamboercorps in 1976.
Bovenste rij staand v.l.n.r.: tamboer-maître Roel de Jong, Bart Geurts, Gerjo van der Heiden, Minct Jansen, Rob de Jong, Conny Spies, Teunie Wouters en Dilly Zwijnen.
Voorste rij v.l.n.r.: instructeur Cees van Guilik, Bartje Timmer, Yvonne Braam, Leen van Veenendaal, Gerrit Laset, Helma van Schaik en Alie Mathijssen.

- 33 -

Het tambourcorps in 1965 o.l.v. tambour-maître Arie van Ommeren.

Berendse uit Tiel aangetrokken. In de notulen is te lezen: 'Het was nog wel geen Wehrmacht die marcheerde, maar het geheel ging toch tamelijk goed'. Het bleef echter kwakkelen door ledenverloop en gebrek aan geld om goede instrumenten aan te schaffen. In 1961 werd de heer D. Zijlstra uit Bennekom aangetrokken als instructeur. In 1964 trad de dirigent van de fanfare een tijdje op als instructeur, alsmede Foeke Reen, maar het ging niet hard vooruit. In deze tijd was Arie van Ommeren tambour-maître. Hij werd in 1969 opgevolgd door Agnes van Binsbergen.

Met de komst van instructeur Cees van Guilik uit Wageningen in 1967 ging het bergopwaarts. Er waren voldoende leden en vanuit de vereniging werden cursussen gevolgd en solistenconcoursen bezocht. Onder anderen Alie Mathijssen behaalde veel goede resultaten. Dit alles deed het muzikale peil stijgen. Door acties en een bijdrage uit het instrumentenfonds konden vijf nieuwe paraderrommen en een overslagtrom worden aangeschaft. Bovendien werden de truien als uniforme kleding vervangen door rood-blaauwe capes, die waren gemaakt door de dames Van Binsbergen en Van Ommeren-Laset. Hierdoor kreeg de drumband wat meer cachet. Roel de Jong haalde het tambour-instructeursdiploma A, B en C. Hij was tot 1984 de instructeur voor de leerlingen en de vaste tambour-maître van de drumband. Het aantal leden schommelde rond de vijftien.

Met de komst van Jan van Lienden uit Elst in 1978 als instructeur werd het concoursbezoek gestimuleerd. Het instrumentarium werd verder uitgebreid. Er werden lyra's toegevoegd en in een later stadium verscheen

ook de marimba ten tonele. In de jaren tachtig werden met regelmaat concoursen bezocht. Op 7 juni 1980 promoveerde men in Westenholte naar de 2e Divisie. De belangstelling voor de drumband was zo groot dat zelfs een ledenstop moest worden ingevoerd. Er was een maximum gesteld van 24 leden. Jan van Lienden werd in 1983 opgevolgd door de heer Van Zanten uit Nieuwegein, en in datzelfde jaar nog door Arno Westerhof uit Oosterbeek, onder wiens leiding eveneens met veel succes concoursen werden bezocht.

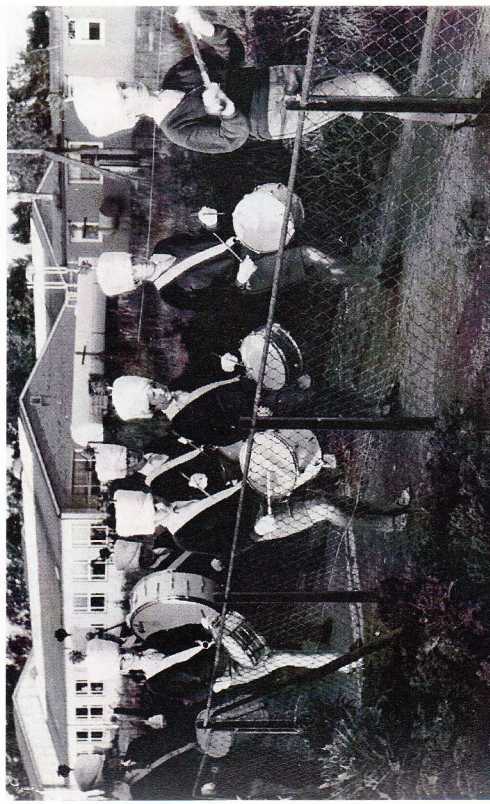
In 1987 werd Jos Rensen instructeur van de drumband, die eveneens optrad als tambour-maître. De huidige instructeur Roel Schimmel is aangetroten in november 1995. Kees Hoogakker is tambour-maître, een functie die hij al eerder bekleedde als er geen vaste tambour-maître was.

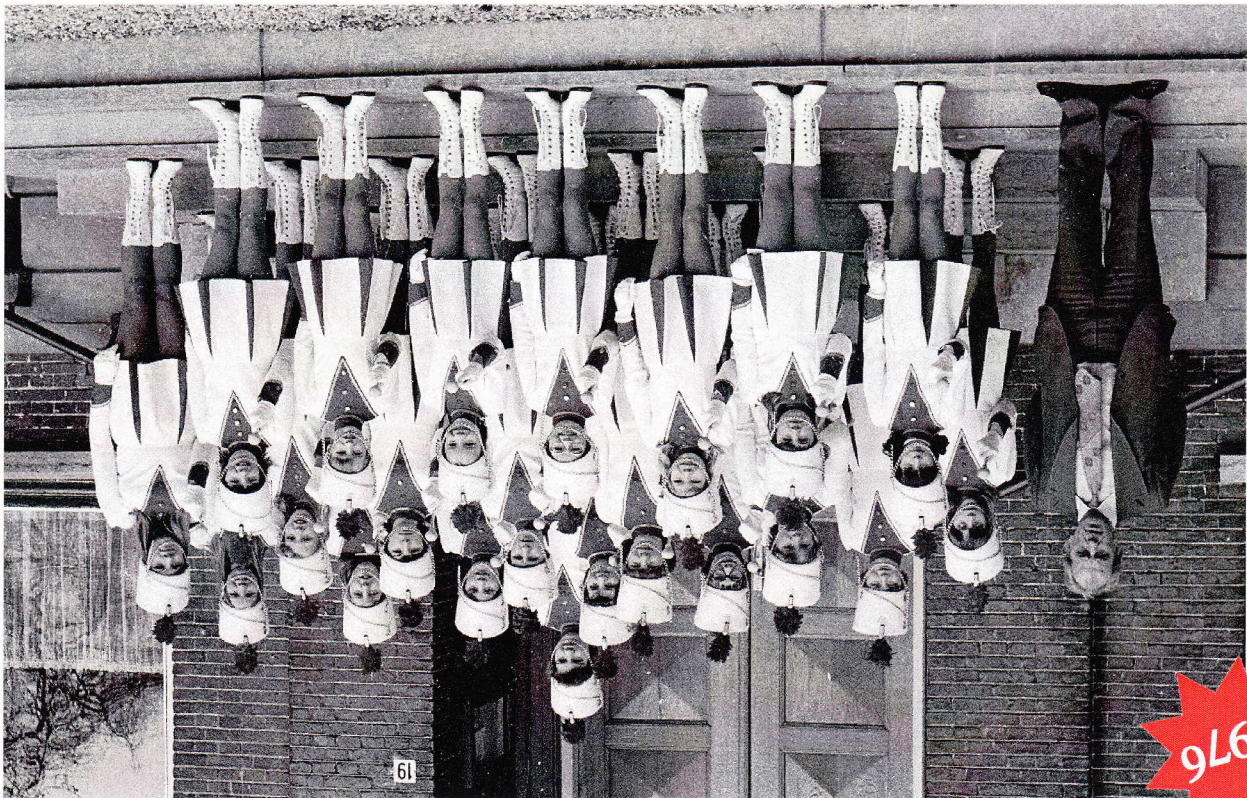
Majorettes

In 1975 werd besloten – in het licht van nieuwe ontwikkelingen binnen de harmonie- en fanfarewereld, welke veelal op show gericht zijn – de vereniging uit te breiden met een majorettecorps. Na een oproep in de krant kon worden gestart met 24 meisjes! De leiding was in handen van mevrouw Reen, die tevens miss-majorette was. In 1976 kon de majorettegroep voor het eerst in het openbaar worden gepresenteerd.

Met de komst van Cees van Guilik bij de drumband, kreeg hij eveneens de majorettes onder zijn hoede. Na het vertrek van Van Guilik werd in 1978

Het tambourcorps onderweg met voorop tambour-maître Agnes van Binsbergen.

te Openbare optreden van de majorettes op 11 september 1976. In de eerste rij v.l.n.r.: Jenny Kusters, Maja de Vries, Dits Hommersom en Carla van Ommeren.

Hennie van Veenendaal aangesteld als instructeur voor de majorettes. Dits Hommersom verving hem bij afwezigheid en trad tevens op als miss-majorette.

In 1981 werd Jolanda Straatmann uit Arnhem aangetrokken als instructrice. Onder haar leiding werden de majorettes klaargestoomd voor concoursbezoek. Begin jaren tachtig werden festivals en concoursen bezocht, onder andere in Druuten, Weurt en Wageningen.

Na Jolanda Straatmann kwam – na enkele maanden onder Inge Bruggink – Dea Schneider als instructrice bij de majorettes. Als miss-majorettes traden in deze periode op Diana Hendriksen, Renata Geurts en Ilona Becker. Dea Schneider is gebleven tot het bestuur in 2000 besloot de majorettegroep op te heffen wegens gebrek aan belangstelling en inzet bij de jeugd.

Majorettegroep in 1976.
 Gicheel bovenaan: Margo Franken. Bovenste rij staand v.l.n.r.: Maria Derksen, Henny Peters, Ditsie van de Vooren, Truus van Neerbos, Jenny van Neerbos, Carie Jansen, Nel Reen, Sonja van Schaik, Maja de Vries, Dits Hommersom, Caroline Visser, Ineke van de Vooren en Carla van Ommeren. Voorste rij v.l.n.r.: Conny Valkenburg, Elly Hommersom, Petra Mathijssen, Diana Hendriksen, Wilma van de Vooren, Pia Crum en Ineke Timmer. Links instructeur Cees van Guitlik. De uniformen voor de majorettes waren gemaakt door Martin Reen.

Kapel

Vijftien leden van Kunst na Arbeid zijn in 1975 gestart met een kapel o.l.v. Hendrik Roodbeen Dzn, die nog steeds de leiding heeft. In de loop der jaren is de samenstelling gewijzigd. Er spelen nu ook muzikanten van zusterverenigingen uit de wijde omgeving in de kapel mee. De kapel is geheel onafhankelijk van de vereniging en treedt op onder de naam 'De Dojewerdse Muzikanten'.

Dit brengt ons tevens aan het einde van dit overzicht van de geschiedenis van muziekvereniging Kunst na Arbeid. Zoals u misschien hebt opgemerkt gaat deze geschiedenis nauwelijks over personen. De geschiedenis van een vereniging is vergelijkbaar met het ontstaan van een raat honing; er werken vele bijen (leden) samen, onder leiding van een koningin (het bestuur). Als een van de bijen op een dag geen zin heeft om te werken, zal dit nauwelijks van invloed zijn op de totstandkoming van de raat. Ook aan de totstandkoming van Kunst na Arbeid hebben vele bijen enthousiast en misschien ook wel eens minder enthousiast gearbeid. Toch heeft de vereniging alle moeilijkheden doorstaan, waardoor vandaag (7 september 2002) trots het 100-jarig bestaan kan worden herdacht. ■

De kapel 'De Dojewerdse Muzikanten' in 2002.
 Bovenste rij v.l.n.r.: Arie van Ommeren, Rien Romijn, Bram van Kooi, Adriaan Roelofs en loop Stoffelen. Tweede rij v.l.n.r.: Wim van Meenen, Wim Huibers, Nel van Santen, Hendrik J. Roodbeen Pzn., Foeke Reen en Gerard Wouters. Voor: Kees de Vree en Hendrik J. Roodbeen Dzn. (kapelmeester).

Volgende pagina:

De fanfare in 1990 tijdens een uitvoering in het Dorpshuis o.l.v. dirigent Arnold Tromp.

Concoursen en Festivals Fanfare

Datum	Plaats	Afdeling	Prijs	Punten	Bijzonderheden
1903	Zeist	3e afdeling			Herrinn. medaille
1914-1916 Geen activiteiten i.v.m. Eerste Wereldoorlog					
1922	Eek en Wiel		f 10,-		
15-08-1923	Doom (foto)	4e afdeling	3e prijs	45	Gijsbers 2e pr. Dir.
1924	Buren	4e afdeling	1e prijs	309	Dir. Gijsbers
1925	Renkum	3e afdeling	2e prijs	288	
1926	Zetten	3e afdeling	1e prijs	345	Dir. A. Tromp
1927	Zaltbommel	2e afdeling	2e prijs	106	Internationaal
1928	Wageningen (to)	2e afdeling	1e prijs	365	Dir. Tromp ere-prijs
1930	Nijmegen	1e afdeling	2e prijs	276	Internationaal
1932	Woudenberg	1e afdeling	2e prijs	284	Dir. Van Rosmalen
1933	Renkum (foto)	1e afdeling	1e prijs	319	Dir. Van Rosmalen
1934	Zuilen	Uitmuntenheid	1e prijs	345	2e pr. Ere-wedstr.
1942-1945 Onderbroken i.v.m. 2e Wereldoorlog					
26-05-1947	Lienden				Festival
17-05-1948	Ochten				Festival
24-07-1948	Buren	Afdeling D	1e prijs		Bond v. Betuwse Koren
1949	Ameide	2e afdeling	1e prijs	321	Nationaal
1949	Dodewaard	Afdeling C	2e prijs		Bond v. Betuwse Koren
1950	Westervoort	2e afdeling	2e prijs	48	
1950	Elst (Gld)	2e afdeling	2e prijs	45	
1951	Millingen	2e afdeling	1e prijs	50	
1952	Zeist (foto)	1e afdeling	2e prijs	89	
1953	Gendringen	1e afdeling	2e prijs	88	
30-05-1954	Beekbergen	1e afdeling	2e prijs	90	Verslag KNF-blad
07-06-1954	Veenendaal	1e afdeling	1e prijs	102	Verslag KNF-blad
08-09-1956	Gendringen	Uitmuntenheid	2e prijs	90	
08-06-1957	Leerdam	Uitmuntenheid	2e prijs	81	
07-05-1959	Emmeloord	Uitmuntenheid	2e prijs	80	1e Conc. A. Tromp
11-05-1961	Zaltbommel	Uitmuntenheid	2e prijs	93	
01-09-1962	Haarlo	Uitmuntenheid	2e prijs	94	
20-10-1962	Vlaardingen	Uitmuntenheid	1e prijs	106	Verslag KNF-blad
04-07-1964	St-Oedenrode	Uitmuntenheid	1e prijs	103	Promotie Ere-afdeling
22-10-1966	Loon op Zand	Ere-afdeling	2e prijs	98	
19-10-1968	Hengelo	Ere-afdeling	2e prijs	84	
28-10-1972	Silvolde	Ere-afdeling	2e prijs	282	
19-06-1976	Nijmegen	Afdeling 1A	2e prijs	258	
10-06-1978	Deest	Mars 3e Div.	2e prijs	171	
22-11-1980	Venlo	Ere-afdeling	3e prijs	239	Degradatie naar Uitm.
30-11-1985	Eibergen	Uitmuntenheid	2e prijs	270½	

Verantwoording

Omdat het vooroorlogse archief van de vereniging niet meer aanwezig is, moest deze periode worden gereconstrueerd met behulp van krantenartikelen en gesprekken met leden van het eerste uur.

Voor onze omgeving is het weekblad 'De Betuwe' (1898-heden) een belangrijke bron van informatie. Begin jaren tachtig zijn gesprekken gevoerd met Wim A. van Soest, Aalderd van Soest, Jan C. Laset, Wout van Dulleman, Jan C. Roodbeen, Johannes Spronk, Hendrik J. Roodbeen Dzn., Dik Gijssbers (zoon van) en Wim van Hattum (zoon van). De verkregen informatie is met elkaar vergeleken en samen met de krantenartikelen verwerkt tot een lopend verhaal. Voor de periode na de Tweede Wereldoorlog kon gebruik worden gemaakt van het archief van Kunst na Arbeid.

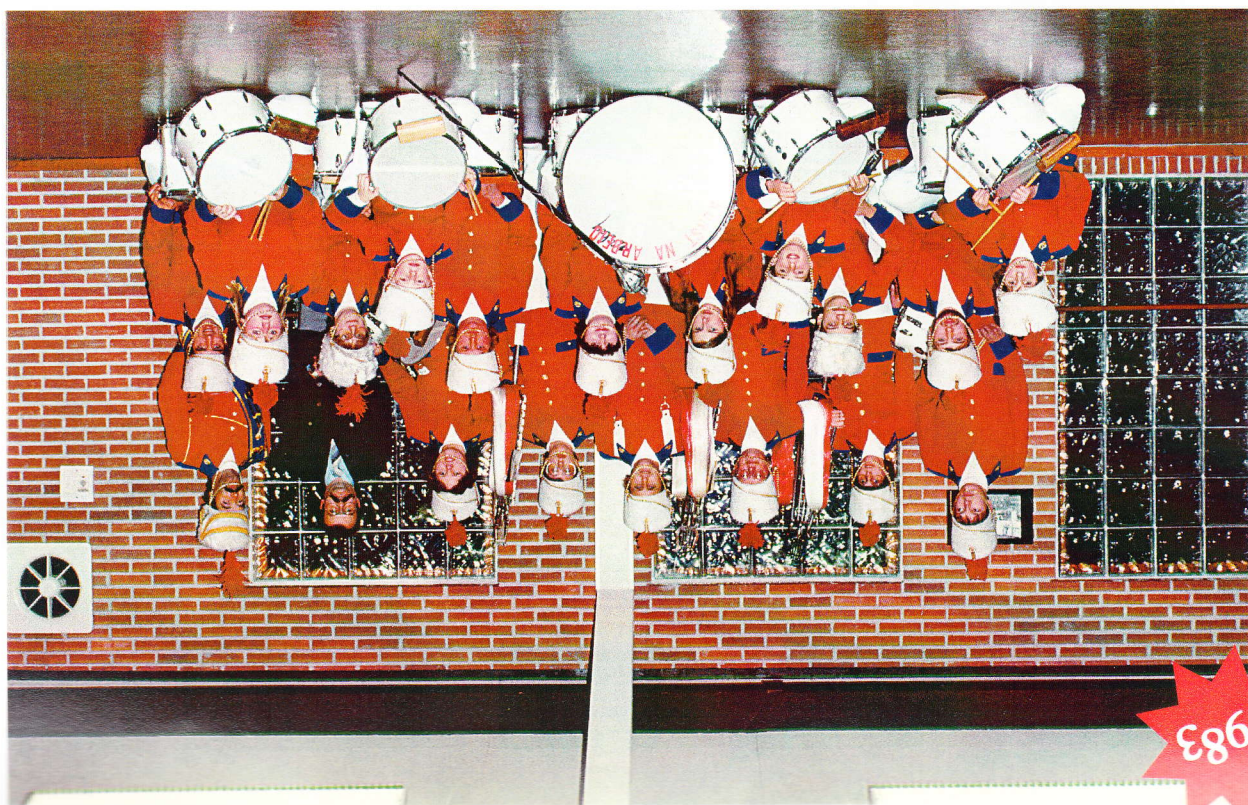
Met dank aan Machteld Huijberts voor het corrigeren van de teksten. ■ F.S.

Foto's voorzijde omslag: 1985.

Foto binnenzijde omslag voor: Kunst na Arbeid in 2000.
Staand v.l.n.r.: Roel Schimmel (instructeur tamboers), Jan Vink (vaandel), Gerard Wouters, Milia van de Garde, Ina van Luunen, Kees Hoogakker, Joost Laset, Hans van de Garde, Nelis Willemsen, Arie van Ommeren, Henk Hendriksen, Bertha Peters van Ton, Foeke Reen en Jo Mommers (dirigent). Zittend v.l.n.r.: Ingrid Rietveld, Hendrik J. Roodbeen Dzn., Hendrik J. Roodbeen Pzn., Wim de Ruitter, Henk Jan van Kleef, Erik Hommersom, Corrine Hoogakker, Jeroen Smulders, Gijssje Mathijssen, Machiel van Dissel, Theo van Luunen en Jan Heikamp.

Foto binnenzijde omslag achter: Tamboercoorps in 1983.
Staand v.l.n.r.: Peter van der Heiden, Machteld Huijberts, Corrie de Jong, Leen van Veenendaal, Bertha Peters van Ton, Geri de Knaap, instructeur Jan van Londen en tamboer-maitre Roel de Jong. Gehurkt v.l.n.r.: Peter Roodbeen, Cees Hoogakker, Rob de Jong, Edwin de Jong, Gerjo van der Heiden, Petra Jansen, Bart Geurts, Dik Hommersom, Alie Mathijssen, Evelien van Welij en Bert van Tintelen.

Foto achterzijde omslag: Kunst na Arbeid in Slagharen 1999.
Boven v.l.n.r.: Joost Laset, Foeke Reen, Henk Hendriksen, Hans van de Garde, Gerard Wouters, Jeroen Smulders, Eef van Lent, Vincent van Lent, Theo van Luunen en Jan Vink.
Middelste rij v.l.n.r.: Jacco van Luunen, Bertha Peters van Ton, Gijssje Mathijssen, Corrine Hoogakker, Milia van de Garde, Lorain Cordes, Ingrid Rietveld, Ina van Luunen en Hendrik J. Roodbeen Pzn. Onderste rij v.l.n.r.: Jan Heikamp, Jeroen Roelofsen, Corina Aalbers, Anja Pater, Dik Thomassen, Cees Hoogakker, Henk Jan van Kleef en Erik Hommersom. Voorop de majorettes Priscilla van Telfelen, Adriana Pater, Ilona Becker, Charon van Telfelen en Mandy Eling.

1999

